

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Natales Sanctorvm Belgii, & eorundem Chronica Recapitulatio

Molanus, Johannes

Dvaci, 1616

Die secunda Octobris.

urn:nbn:de:hbz:466:1-9477

honore sanctæ Mariæ virginis: deinde præ inopia *Hinc puella pro uirgine usque pat.*
 paucorum monasterium exstitit Canoniorum.
 Vbi sanctus Wasnolphus transcurso feliciter huius vitæ stadio, in pace quieuit, multis annis clarus miraculis. Scotus hic erat natione.

Die secunda Octobris.

1°. De sancto Leodegario, episcopo & martyre, cum fratre suo Gerino.

Ex Vrsino, & Chronicis Atrebatum.

IN territorio Atrebatensi, villa Siricinio, passio sancti LEODEGARII, Augustodunensis episcopi, quem varijs iniurijs & diuersis supplicijs affectum, Ebroinus maior domus regis interfecit.

Is enim magnæ impietatis homo, propter suam tyrannidem tonsa capite, reclusus est in Luxouio, Burgundiæ monasterio. Sed coorta seditione priorem gradum inuasit, & æstimans se memorati pontificis factione ab antiqua potestate deiectum, crudelissimis tormentis eum affecit. Post famem enim & carceris squalorem, post oculorum euulsionem, post plantarum concisionem, post linguæ & labiorum excisionem, ne corona frueretur martyrij velut truncum tradidit Waningo. Waningus autem in suæ foundationis monasterio Fiscani, gloriosum confessorum multis diebus fouit: ubi excisa lingua suum recepit officium, & magnum doctrinæ semen sparsit in populo. Vnde Ebroinus dum sibi ignominiam, beatissimo autem Leodegario vidit gloriam augeri, tandem decollari eum fecit in loco Atrebatensis

territorij, qui dicitur sylua sancti Leodegarij. Sepultusque est in villa *Serein* anno sexcentesimo octuagesimo quinto. Cumque innocentiam & meritam sancti Leodegarij multa miracula declararent, pia fuit trium episcoporum de sacri martyris corpore contentio. Ansoaldus Pictaueus illud vendicare voluit monasterij & consanguinitatis priuilegio: Hermencharius Augustodunensis, prætulit iura episcopatus: sanctus Vindicianus, contestabatur sanctum martyrem, Deo volente, locum martyrij & sepulcri in sua diœcesi accepisse. Sed facta in communi oratione, Pictaueus episcopo sanctum corpus deberi ex indicijs declaratum est. Vnde ad sancti Maxentij monasterium est euectum. Postmodum tamen inde portionem aliquam corporis accepit Bronium Namurcense sancti Gerardi monasterium, die vndecimo Aprilis. Verba Martyrologij sunt. Et in Bronio monasterio aduentus sancti Leodegarij episcopi & martyris. Natalis est mense Octobri, die secunda.

In quem diem coincidit etiam fratris eius sancti Gerini natalis, qui per eundem Ebroinum grauiter afflictus est: & non multo post lapidibus obrutus. Quinam martyrij vtriusque historiam conscripserint, ad Vsuardum est annotatum.

2.º. *De sancto Beregiso abbate.*

Ex Martyrologio propriae ecclesiae, obseruatione Trudonensium & Andainensium.

ANdaino monasterio, natalis beati BEREGISI abbatis. Hic ex Condustro pago Australiorum oriundus, Hasbanij intra monasterium S. Trudonis literis est eruditus. Cumque postea sacer-

sacerdotij honore sublimatus in Comitatu Pipini
 iunioris, filij Ansegisi, charus esset omnibus & ac-
 ceptus, solitariam tamen vitam cogitabat atten-
 tius. Cuius pijs votis hoc modo diuinitati annue-
 re libuit. Contigit Plestrudem eiusdem principis
 coniugem, ob circumquaque posita sui iuris præ-
 dia, transitum habuisse per saltum Arduennen-
 sem. Cumque fessi viatores in amœno prato rese-
 disserent, mulier euigilans chartulam decidentem
 respicit. Sumit, marito defert. Sancto Beregiso
 legenda traditur, qui per ordinem pandit quæ in
 ea continebantur, scilicet locum illum, in quo
 inuenta est à Deo electum & aliquando à deuota
 plebe inhabitandum; multasque inde animas fi-
 delium dirigendas in calum. Mirati, cum diu
 multumque hæsitarent, cui hoc negotium com-
 mitterent, Beregus, vltro se offerens, locum su-
 scipit, stirpat, monasterium construit, & multos
 suo exemplo ad bene vitendum ibidem colligit.
 Tandem post Deo acceptos labores, sexto Nonas
 Octobris in pace quieuit, sepultus in eodem mo-
 nasterio à discipulis.

Hæc Martyrologium, quæ etiam plenius le-
 guntur, in historia manu-scripta Andaini, vbi
 quiescit loci fundator, & Sarchinij ad sanctum
 Trudonem, vbi pietatis & religionis fundamenta
 iecit. Vterque enim locus natalem celebrat. Cæ-
 terum Andaini nomenclatura, ab Andaina con-
 tiguò fonte deriuata, nunc extra vsum est. Post-
 quam enim sanctus Hubertus, eo allatus à Vul-
 cando, assiduis miraculis locum longè lateque ce-
 lebrèrem fecit, posteritas ab eo pagum & monaste-
 rium sancti Huberti nominauit. Quomodo ob
 merita S. Trudonis Sarchinienteses, extincto hoc

Octobris 3.

NATALES

*A Iona in
S. Huberti
translacione*

Homine nunc sunt Trudonenses. Verisimile est autem ex primaeva institutione, utrobique fuisse clericos siue Canonicos regulam professos. De Vulcando enim scribitur, quod pro Canonicis ad sanctum Hubertum Benedictinos instituerit, cum illi à sua regula degenerassent. Et alibi legitur quod S. Beregisus abbas clericos suos & disciplinis instruxerit regularibus, atque in spiritualibus & temporalibus promouerit. Nam & donationem vinearum Treuiris à Grimberto Comite anno quinto Theodorici regis, cum multis alijs obtinuit.

Casa lib 6.

*Libro 5. de
gestis Fran-
coru ca 25.*

Porro monumenta vtriusque monasterij sanctum Beregisum testantur Spangij in Conduistro natum, quod videri posset vitiosum. Condrusi enim Cæsari sunt de gente ac numero Germanorum, inter Eburones ac Treuiros, nunc verò Leodijs annumerantur, eorumque primariæ vrbes sunt Cinacum, Dionantum, & Huyum. Verùm Condustrum legitur etiam in diuisione regni Lotharij, & nomina per ætatum successionem facile aliquam mutationem sortiuntur, vt hic nihil temerè sit mutandum.

Die tertia Octobris.

1°. De sanctis Ewaldis martyribus.

Ex Vsuardo, Beda, Annone, Weinhero.

In Iuar.

A Pud antiquos Saxones sanctorum martyrum duorum Ewaldorum: qui cum essent presbyteri, & ibi prædicare Christum cepissent, comprehensi sunt à paganis, & occisi. Ad quorum corpora noctu multa lux apparens, & vbi essent, & cuius essent meriti, declarauit.

*In historia
S. Huberti.*

Dicti fuerunt niger & albus à capillorum diuersa specie, & recensentur inter duodecim illos Apostolicos viros, qui de natione Anglorum missi fuerunt in Frisiam primi prædicatores; quorum

rum